

Szemed kicse – Tóth Viktor balladalemeze

[Libisch Karoly](#)

on 2015-01-26 at 20:20

Idősbödő zenerajongóként már nem követem napra a *dzsez{jazz}* műfajának eseményeit; vidékiként ez amúgy is nehéz lenne! Ezért is ért felfedezésként a 2013-as **Médiawaven Tóth Viktor** szereplése. Valami olyan elementáris erő párosult játékában az ihletettséggel és a zenei tisztasággal, amit az amerikai egyendzsezzel megfertőzött, a fiatalabb generációhoz tartozó magyar dzsezművészől már régen nem hallottam.

A még ma is a fiatal kategóriába sorolt zenész (1977, Kiskunmajsa) a szokványos magyar képzési utat járta be (zeneiskola – Paks, Szekszárd – , Liszt Ferenc Z.E Jazztanszak), bár a zeneművészeti egyetemre csak második nekifutásra vették fel. 15 éves korától szerepelt különféle zenekarokban (**Szekszárd Big Band, Budapest Jazz Orchestra, Kőszegi Imre Quartet, Up!, Road Six Sax, Equinox Quartet, eFZámbó István**, de szerepelt popsztárok koncertjein, lemezein – **Roy és Ádám, Charlie, Balázs Fecó**, stb – is.

1998-ra dátumozható első saját triója, melyben – a 2014-ben elhunyt – **Mohay András** (dobok) és **Oláh Zoltán** (nagybőgő) társaságában játszott. 2003 nyarán megalakította a **Project 11**-et, majd 2004-ben újabb hármását **Jeszenszky György** (dobok) és **Szadai Mátyás** (nagybőgő) társaságában. 2007-ben **Kovács Ferenc** (trombita, hegedű), **Szadai Mátyás** és **Hamid Drake** (dobok) közreműködésével **Climbing with Mountains {Hegyet mászni}** címmel jelent meg lemeze a **BMC Records** gondozásában, mely a **2007-es év legjobb dzsezlemeze** díjat nyerte el. 2011-ben pedig a **Fidelio** zenei szaklap országos szavazásán a 2010-es év dzszeszemélyiségének választották.

Ahhoz képest, hogy a muzsikus néha eléggé elvont és/vagy modern produkciókban, stílusokban volt hallható – számomra igencsak meglepő volt például a **Birdfood Market Project** szereplése, **Charlie Parker** műveinek szentelt estje hiphapos ritmusdobozzal (**Tóth Viktor** – szaxofon, **Kolta Gergő** – basszusgitár, **Szavas Dávid** – ütősdoboz), felvételük: <https://www.youtube.com/watch?v=PfiR6rtqAy>

ez a lemez most a nyugalmi hangulatok, mérsékelt érzelmek és színek albuma lett. Rendhagyó album, melyben a dallamhangszer mögött nem szabályos (*dzsez*)ritmusrészleg hallható, mivel dobos egyáltalán nincs, a zongora helyett pedig **Lukács Miklós** cimbalmozik, míg a basszust **Szadai Mátyás** adja. *Dzsezt* hallunk, hiszen a számok belső ritmusa szvingel, a hangzás pedig leginkább a múlt század hatvanas éveinek *főáramos dzsez* stílusát idézi.... A

hármás most **Aura** néven szerepel, és az album felvételei 2014. február 14.-én készültek az **Opus Jazz** klubban.

Végigelemezhetném a számokat, de annyira egylégterű, ugyanakkor finom és bensőséges ez a zene, hogy az egyetlen, 7.-ként felhangzó számig a lassú tempó, a balladai hangvétel az uralkodó, és csak a témákban vannak különbségek. A zene árad, magávalragad, nem érdemes kiemelni belőle egy-egy hangulatot. A témák eljátszása – mindig szaxofonon – után hol a cimbalommal összefonódó, kígyózóan tekergő dallamfolyamok alakulnak ki, egymásbaolvadva, egymásnak válaszolgatva; vagy a szaxofon végig domináns hangszerként énekel. A cimbalom gyakorlatilag a zongora ritmusrészlegmunkáját helyettesíti, de olykor bűvópatak, máskor vízesés rusztikus hangfüggönyét adja a dallam és improvizációk tóthviktori lubickolásához. Kialakul egy – saját szavaival – „lélekbalsamzene”, melyhez a bőgő pontos, ihletett basszusmenetei adják a biztos alapot. A cimbalom-rögtönzések csodálatosak, valami olyan lélekrezgést produkálnak, amit csak **Lukács Miklós** érzékeny játéka képes létrehozni.

Tóth Viktor ezzel a lemezével elért egy zenei-szellemi állapotot, amikor szinte egyé vélt a hangszerével (valamikor a gitáros **Szabó Gábor**ról is hasonlókat írt az amerikai sajtó), amikor a legkisebb áttétel nélkül képes szaxofonon beszélni, dalolni, általa érzéseket, érzelmeket, gondolatokat közvetíteni...

Szeressük hát mindezekért!

2015. január 26.

Libisch Károly